

POKLAD EVANGELIA

Kázání ze soboty 21.10.2017 – br. Michal Balcar

Bylo sychravé podzimní ráno na přelomu října a listopadu. Ulicemi města se válely chuchvalce mlhy. Ticho rušily jen osamělé kroky blížící se k zámeckému kostelu. Z šedé nicoty se náhle vynořila mužská postava oblečená v mnišské kutně. Řeholník se přiblížil ke dveřím kostela a ze záhybů kutny zkrehlými prsty vylovil kladivo, dva hřeby a listinu. Ospanlé občany města Wittenbergu toho rána probudily úderu kladiva. Když později během dopoledne dorazili měšťané na bohoslužby, četli s úžasem 95 vět, které byly na listině zapsány. Jednalo se o sžíravou kritiku církevní vrchnosti, pod níž se skvěl podpis – Martin Luther. Svět se toho rána nenávratně změnil.

Tento krásně dramatický příběh má snad jedinou chybu. Pravděpodobně se vůbec neodehrál. Tedy, Luther samozřejmě 95 tezí proti prodeji odpustků napsal a zveřejnil, ale asi nepřibíl na dveře zámeckého kostela a asi ne 31.10.1517. Ovšem pravdivá je ta poslední věta – svět se opravdu změnil. Když se o listině dozvěděl Albrecht Braniborský, mohučský arcibiskup, reagoval velmi popuzeně. A nejvíce se ho asi dotkly teze 62. a 63. Ty zní takto:

Skutečným pokladem církve je nejsvětější Evangelium slávy a milosti Boží.

Avšak tento poklad je přirozeně nejodpornější, protože první dělá posledními.

Martin Luther se v nich vymezil vůči tzv. pokladnici zásluh a vůči autoritě církve, která z této pokladnice uděluje odpuštění a rozhřešení. A teologové bránící římskokatolickou stranu věděli, že tohle je zásadní spor. Kde je ten pravý poklad? A kdo ho má pod kontrolou? Letos uplyne od této události 500 let a otázky, které Martin Luther položil, jsou stále aktuální.

Neukládejte si poklady na zemi, kde je ničí mol a rez a kde je zloději vykopávají a kradou. Ukládejte si poklady v nebi, kde je neničí mol ani rez a kde je zloději nevykopávají a nekradou. Neboť kde je tvůj poklad, tam bude i tvé srdce. (Mt 6,19-21)

Okamžitě po přečtení nás napadne: „Co je ten poklad, o kterém Ježíš mluví?“ A když se mluví o ukládání, tak nám vyvstane na mysli jiná asociace, a sice, že jde o dobré skutky. To se ale nikde v textu nenaznačuje. On nám dokonce ani nedává nápodvědu, co se týče obsahu pokladu. Přesto poslední verš nabízí důležitou indicii. Poklad je spojený se srdcem. Poklad je tedy něco pro nás tak zásadního, že je propojen s naším srdcem. Srdce je biblické označení toho nejhlubšího a nejcennějšího v nás. Ježíše zajímá jiná věc – místo, kde poklad ukládáme. A varianty jsou dvě – v nebi nebo na zemi. Tedy, zda naše srdce uložíme na nebi nebo na zemi.

Proč bychom měli ukládat svá srdce v nebi? Protože na zemi jim hrozí nebezpečí. Ta jsou podle Ježíšova výroku tři. Mol, rez a zloději. Každý, kdo má doma norkové kožichy ví, jaké nebezpečí představuje mol. Kurióznější je 'rez'. Ta se totiž obvykle označuje jiným termínem, než je zde použít. Ježíš doslova mluví o 'žroutu'. Velmi zajímavý a nečekaný význam má toto slovo v klasické řečtině. Tam totiž popisuje zubní kaz. A ten, koho někdy bolely zuby (což je asi každý), ví jakou moc má takový 'žrout', když nám rozežírá náš poklad.

Proto bychom měli uložit své poklady a svá srdce na bezpečnější místo. Do dobrého trezoru. Do kvalitní švýcarské banky. Jenže ani tam neobstojí. Je jediné místo, kde bude chráněno. V nebi. V Božích rukou. V nebeské bance. Znamená to, že bychom měli

rezignovat na život na zemi? Utéct na statek a žít jako komunita v očekávání druhého příchodu, nebo vlastní smrti? Rozhodně ne! Uložení srdce v nebi není útekem. Srdce v nebi nám umožňuje naopak žít na zemi naplno. Dokonce i riskantně. Můžeme milovat tady na zemi a nebát se ztráty, protože hlavní investici máme dobře uloženou v nebesích.

Dovolte mi vrátit se na závěr k Martinu Lutherovi. To nebyl úplně kladný hrdina. Tak jako každý člověk z masa a kostí měl své stinné stránky. Ale jednu věc mu nemůže nikdo upřít. Své srdce dal Bohu, ale nerezignoval na pozemský život. Naopak se do všech bojů vrhal po hlavě, bez zábran a statečně. Některé vyhrál a některé prohrál. Ten hlavní a zásadní vyhrál. Protože jeho poklad byl uložen v nebi.